

PŁOSKONKA (2) *sb f*

G pl pł(o)sk(o)nek (2).

Sł stp: płoskunki, *Cn*: płoskunka s.v. konop płoskunna, *Linde XVII – XVIII w.*

Konopie, roślina o kwiatach męskich; cannabis femina [!] *Cn* (2) :

[*Szereg*: »głowatka i płoskonka«: Konopi wysiewają kor. 4. Uradza się głowatek i płoskonek kop 33 *LustrMaz* I 69.]

a. *Tkanina zrobiona z takich konopi (może: gorszego gatunku)* (2) : to piękny ftroy gdy kto cnoce godzi/ Bá choctay y s płoskonek w łwey robocie chodzi. *RejWiz* 88v; A gdy przynioł pełne zánádrá płóćić [!]/ lańkowych y wodnych orzechow/ [...] to go z oney koźzule s płoskonek rołtrząfáli rołpaławízy/ áno wízytkiego dobrego dołyć. *RejZwierc* 274.

Synonimy: »konopie płoskonie«, »płoskonne konopie«.

MN